

ДАН 13. (13. август 2021. године) ТАРА – ТОПОЛА- БЕОГРАД

Крај друге недеље кампа је означавао повратак у Београд, међутим сам пут према престоници је био обогаћен бројним садржајима. Прва половина дана је проведена на планини Тари. Видели смо извор и ушће најкраће реке Србије и Балкана, дугачке свега 365 m која симболично носи назив Година. Без обзира на дужину, Година је река јер поседује све елементе речног тока: извор (врело), ушће, притоку, али и инфраструктуру: воденицу, три моста и рибњак. Од Митровца смо пешачком стазом стигли до видиковца Бањска стена. Видиковац је добио назив од Бањског врела које је избијало у подножју, међутим потопљено је изградњом бране и формирањем језера Перућац. Са видиковца смо видели акумулацију Перућац, кањон Дрине и суседну Републику Српску (Босну и Херцеговину). Напустили смо Тару и кренули ка Потпећкој пећини, недалеко до Ужица. Прво смо прошли смо кроз село Злакуса познато по грнчарији, која је уз коло, појање уз гусле и славу уврштена на УНЕСКО-вој листи као нематеријално добро пореклом из Србије. Обилазак Потпећке пећине је трајао сат времена. Отвор пећине има висину од 50m и највећи је на Балкану. Уз пратњу водича видели смо Цвијићеву дворану, пећински накит и чули бројне легенде о пећини, али и њеној околини. Ка Београду смо наставили преко Шумадије, уз заустављање на Опленцу. Опленец је симбол ослобођења српског народа од Турака и на њему се налази црква светог Ђорђа и Маузолеј краљевске породице Карађорђевић. Након вечере и дегустације аутентичног вина Опленачких винограда наставили смо ка Београду у који смо стигли у касним вечерњим часовима.

